

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Psal. Lxxx.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

lium glo-
riatione in
salute &
liberatione
Domini.

ה לסכיבותינו: עדמה יהוה תאנף לנצח תבער כמו-
 6 אש קנאתך: שפך חמתך אל הגוים אשר לא-
 7 ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: כי אכל
 8 את יעקב ואת נוחו השמו: אל תזכר לנו עונת
 9 ראשנים מהר יקדמונו רחמך כי דלוננו מאד: עזרנו
 אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על-
 י חטאתינו למען שמך: למה יאמרו הגוים איה
 11 אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך:
 תבוא לפניך אנקרת אסיר כגדל זרועך הותר בני
 12 תמותה: והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם
 13 אשר חרפוך אדני: ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודרה
 לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך: פ

בגוים ק

Psal LXXX.
Eleganti
verborum
imagine de-
pingitur
tum prosper
& felix
tum adver-
sus populi
Dei status
& utrobi-
que ipsorum
desiderium
erga Re-
gnum Dei
ejusque gra-
tiam de in-
ceps mani-
festandam
exprimitur.

א למנצח אל ששנים עדות לאסף מזמור: רעה
 2 ישראל האזינה נהג בצאן יוסף ישב הכרבים
 3 הופיעה: לפני אפרים וכנימן ומנשה עוררה את-
 4 גבורתה ולכה לישעתה לנו: אלהים השיבנו והאר
 ה פניך ונושעה: יהוה אלהים צבאות עד מתי עשנת
 6 בתפלת עמך: האכלתם לחם דמעה ותשקמו
 7 ברמעות שליש: תשימנו מדון לשכנינו ואיבינו ילעגו
 8 לנו: אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה:
 9 גפן ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה: פנית לפניך
 11 ותשרש שרשיה ותמלא ארץ: כסוהרים צלה וענפיה
 12 ארויאל: תשלח קציריה עדיס ואלנהר יונקותיה:
 14 למה פרצת גרריה וארוה כל עברי דרך: יכרסמנה
 טו חזיר מיר וזיו שריר ענה: אלהים צבאות שוב נא
 16 הבט משמים וראה ופקד גפן זאת: וכנה אשר-
 17 בטעה ימינה ועל בן אמצתה לך: שרפה באש
 18 פסוחה מנערת פניך יאברו: תהי דך על איש ימינה
 על

13

עין חלויה
כרובי

על כן אדם אמצת לך: ולא נסוג ממך תחינו ובשמך

נקרא: יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך כ

א ונושעה: פא למנצח על הגתית לאסף: א

Pfal. LXXXI
Memoras
insignia
Dei in po-
pulum Is-
raeliticum
beneficia
eumque
ingrati-
tudinis &
duri cordis
accusat.

3 רגש
2 אחר
4 שוק

הרנינו לאלהים עזינו הריעו לאלהי יעקב: שאו זמרה

ותגדתה כנור נעים עם נבל: תקעו בחד ששופר

בכסה ליום חגנו: כי חק לישראל הוא משפט לאלהי ה

יעקב: עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים

שפת לא ידעתי אשמע: הסירותי מסבל שכמו כפיו

מדוד העברנה: בצרה קראת ואחלצך אענה

בסתר רעם אבחנוך על מי מריבה סלה: שמע עמי

ואעדה בך ישראל אם תשמע לי: לא יהיה בך אלי

זר ולא תשתחורה לאל נכר: אנכי יהוה אלהיך

המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו: ולא

שמע עמי לקוליו ישראל לא אברח לי: ואשלחהו

בשרירות לבם ילכו במועצותיהם: לו עמי שמע לי

ישראל בדרכי יהלכו: כמעט אויביהם אכניע ועל טו

צריהם אשיב יד: משנאי יהוה יכחשו לו ויהי עתם

לעולם: ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך:

Pfal. LXXXII
Inducit
Deum Fu-
dices Prin-
cipesque
populi sui
acriter ca-
stigantem,
eosque ab-
rogandos,
atque de
medio amo-
vendos
vaticina-
tur.
Pfal. LXXXIII
Populus
orat auxi-

פב מזמור לאסף אלהים נצב בעדרת אל א

בקרב אלהים ישפט: ער מתי תשפטו עול ופני

רשעים תשאו סלה: שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו:

ה פלטו דל ואכיון מיד רשעים הצילו: לא ידעו ולא

יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל מוסרי ארץ: אני

אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם: אכן כאדם

תמותון וכאחד השרים תפלו: קומה אלהים שפטה

הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים: פג שיר א

מזמור לאסף: אלהים אל דמילך אל תחרשו אל

תשקט אל: כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו

ראש